

● Mustafa Ayvalı

Kırgınım

Yokuşların ardı yine yokuştur
Çocukken koştuğum düze kırgınım.
Elbet kışın sonu bahardır deyip,
Kalbi buza kesen yaza kırgınım.

Koymuşum umudu delik bir cebe,
Düştüğüm bir yol var hüsrana gebe.
Bu aşk oyununda bir ben körebe
Beti benzi atmış yüze kırgınım.

Nerede verilen sözler nerede!
Dert nasıl yıkanır hangi derede?
Ellerim başımda bir cenderede
Yalan çeşmesinde söze kırgınım.

Yine gece saat Selma'ya beş var.
Tarumar bahçemde bin bir telaş var
Bir de kırk derece tende ateş var
Efkârımla yanan köze kırgınım.

Meylerde arayıp derdine çare
Cennetten kovuldun be hey avare!
Vurdum da mızrabı kırk telli yâre
Es bile vermeyen saza kırgınım.

Aruzdan, serbestten geçtim heceden
Vuslat niyaz ettim bir o Yüce'den!
Hayat dediğimiz bin bilmecedan
Her şeyden vazgeçtim size kırgınım.